

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 2T/128/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818010648
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Bielik
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2019:3818010648.2

Rozhodnutie

Okresný súd v Prievidzi na hlavnom pojednávaní dňa 06.02.2019 v konaní pred samosudcom JUDr. Pavlom Bielikom v trestnej veci proti obžalovanému Q. Y.

rozhodol:

O b ž a l o v a n ý Q. R i A. d l, nar. XX.XX.XXXX v O., okres V., trvale bytom Y., Z. XXX/X okres V.,
je v i n n ý, ž e

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojho syna Y. H., nar. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 6P 42/2015 - 88 zo dňa 30.06.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.07.2016, bol zaviazaný platiť matke syna G. H. výživné 150,- euro mesačne, najneskôr do 10. dňa v mesiaci, plneniu tejto povinnosti sa v V. úmyselne vyhýbal od 01.05.2017 do 06.02.2019 s výnimkou sumy 50,- euro, uhradenej dňa 10.05.2017, sumy 40,- euro uhradenej dňa 18.10.2018 a sumy 2 460,- eura uhradenej dňa 08.11.2018, tým, že ostatný zamestnávateľ s ním rozviazal pracovný pomer na jeho žiadosť, čím sa pripravil o pravidelný príjem, následne bol a je nezamestnaný a je vlastníkom domu v hodnote 50 000,- euro a auta v hodnote 200,- euro, pričom poškodenej G. H. zostal na výživnom dlhovať 600,- euro,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného,

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení zákona č. 161 /2018 Z.z. (ďalej Tr. zák.) a za to sa

o d s u d z u j e:

Podľa § 207 ods. 2, § 38 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody 3 (tri) mesiace, výkon, ktorého sa mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu 15 (pätnásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní, ktoré vykonal z neprítomnosti obžalovaného, podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítal výpoveď obžalovaného z prípravného konania, vypočul svedkyňu Ivaškovú, podľa § 269 Trestného poriadku oboznámil rozsudok číslo listu 22 - 26, listinné dôkazy číslo listu 27, 28,

33 - 40, 42 - 57, výpis z evidencie priestupkov číslo listu 59 - 60, register trestov číslo listu 61, poštové poukážky číslo listu 74, 82.

Obžalovaný vo výpovedi v prípravnom konaní dňa 06.08.2018, okrem iného, uviedol že vyživovaciu povinnosť si neplnil z dôvodu, že zostal bez zamestnania, nemá žiaden pravidelný príjem. Posledný pracovný pomer mal v spoločnosti SaarGummi Slovakia s.r.o. v Dolných Vesteniciach. Pracoval tam od 01.01.2016 do 31.05.2016 na trvalý pracovný pomer, čistý mesačný príjem mal 560 až 650 eura. Pracovný pomer ukončil na vlastnú žiadosť dohodou, podľa § 60 Zákonníka práce. Bolo to z toho dôvodu, že sa chcel starať o chorého brata P., tento už je na starobnom dôchodku. Od 01.06.2016 je evidovaný na úrade práce sociálnych vecí a rodiny Prievidza, pobočka Handlová. Zamestnanie si nehľadá, spravil si opatrovateľský kurz, chce sa starať o brata. Od 01.06.2016 je bez príjmu, žije z dôchodku brata - 800 euro. V súčasnosti žije v Y. v rodinnom dome, tento si kúpil v roku 2016 za sumu 37 000 euro. Je vlastníkom motorového vozidla Volkswagenu Golf, toto je nepojazdné. Všetky výdavky za neho hradí brat, nepije, nefajčí.

Svedkyňa H. na hlavnom pojednávaní, okrem iného uviedla, že po doručení trestného rozkazu, kde bola uvedená suma dlžného výživného 2 650 eura, jej bolo zaplatené z dlžného výživného 2 500 eura. Od začatia trestného stíhania v tejto veci ešte poslal sumu 50 euro. Obžalovaný neprejavuje záujem o dieťa, nebol ho pozrieť ani v čase, keď bola v nemocnici vo Viedni. Na otázku prokurátora či dieťa trpí núdzou uviedla, že sa stará o dieťa.

Na čísle listu 22 - 26 sa nachádza rozsudok Okresného súdu Prievidza č. 6P 42/2015 zo dňa 30.06.2016, právoplatný dňa 28.07.2016 na základe ktorého, je obžalovaný s účinnosťou od 01.08.2015 povinný platiť na syna Y. výživné vo výške 150 euro mesačne, mesačne vždy vopred, najneskôr do 10. dňa v mesiaci.

Na čísle listu 28 sa nachádza kópia poštovej poukážky z 10.05.2017, ktorá preukazuje zaplatenie časti dlžného výživného obžalovaným, vo výške 50 euro.

Na čísle listu 74, 82 sa nachádzajú kópie poštových poukážok, z ktorých vyplýva, že dňa 18.10.2018 obžalovaný zaplatil časť dlžného výživného 40 euro a dňa 8.11.2018 časť dlžného výživného 2 460 euro.

Na čísle listu 33 sa nachádza správa spoločnosti SaarGummi s.r.o. zo dňa 14.06.2018, podľa ktorej obžalovaný bol ich zamestnancom od 01.01.2016 do 31.05.2016, pracovný pomer bol ukončený obžalovaným na základe dohody podľa § 60 zákonníka práce. V období od 03.03.2016 do ukončenia pracovného pomeru 31.05.2016 bol práceneschopný.

Na čísle listu 55 sa nachádza písomné potvrdenie, z ktorého vyplýva, že rodinný dom obžalovaného v obci Ráztočno spolu so záhradou mal hodnotu ku dňu 17.8.2018 50 000 euro.

Na čísle listu 57 sa nachádza písomné potvrdenie, z ktorého vyplýva, že hodnota motorového vozidla Volkswagen vo vlastníctve obžalovaného je 200 euro.

Po vyhodnotení všetky dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní dospel súd k záveru, že bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku, ktorý je uvedený v skutkovej časti tohto rozsudku, čím naplnil všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona, pretože najmenej 3 mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného. Trestná činnosť obžalovaného je preukázaná aj jeho samotnou výpoveďou v prípravnom konaní, ktorá bola podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítaná na hlavnom pojednávaní, taktiež výpoveďou svedkyne G. H. na hlavnom pojednávaní a aj ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré boli zabezpečené v prípravnom konaní a oboznámené na hlavnom pojednávaní. Z uvedených dôkazov je preukázané, že obžalovaný v období od 01.05.2017 až do rozhodnutia súdu dňa 06.02.2019 sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného, svojho syna Y. H.. Za obdobie od 01.05.2017 do 06.02.2019 (21 mesiacov) bol podľa súdneho rozhodnutia, ktoré je uvedené v skutkovej časti rozsudku povinný zaplatiť výživné 3 150 euro. Ako vyplýva z vyššie konštatovaných kópií poštových poukážok, v skutočnosti zaplatil výživné vo výške 2 550 euro a zostal tak dlhovať za uvedené obdobie 600 euro. Trestnosť činu, úmyselné konanie obžalovaného spočíva v tom, že obžalovaný u posledného zamestnávateľa ukončil pracovný pomer síce dohodou,

ale na základe vlastného rozhodnutia, v prípade, že by toto neurobil mal by dostatok finančných prostriedkov na úhradu výživného. Taktiež nie je evidovaný na úrade práce ako nezamestnaný, zbavuje sa tak možnosti zabezpečiť si zamestnanie a možnosti platiť výživné. Taktiež bolo preukázané, že obžalovaný je vlastníkom domu v hodnote 50 000 euro, motorového vozidla v hodnote 200 euro. V týchto skutočnostiach súd vidí úmysel obžalovaného, vyhýbať sa plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného. V súvislosti s tým poukazuje súd na tú skutočnosť, že v prípade ak zaplatí celé zameškané výživné za obdobie od 01.05.2017 až do prípadného rozhodnutia odvolacieho súdu, môže byť oslobodený spod obžaloby. Z uvedených dôvodov súd uznal obžalovaného vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona, konaním obžalovaného boli naplnené všetky zákonné znaky uvedeného prečinu.

Obžalovaný ako vyplýva z registra trestov bol doteraz 1 krát súdne trestaný, pred viac ako tridsiatimi rokmi, hľadá sa na neho ako keby nebol odsúdený. Za obdobie od 19.02.2014 do 10.09.2018 bol postihnutý v priestupkovom konaní 8 krát, v siedmych prípadoch za priestupky v oblasti dopravy.

Pri ukladaní trestu sa súd riadil ustanovením § 34 ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Berúc do úvahy tieto skutočnosti rozhodujúce pre určenie druhu a výmery trestu súd zistil, že v prípade obžalovaného neexistuje žiadna priťažujúca okolnosť, ani žiadna poľahčujúca okolnosť a pri zohľadnení skutočnosti, že do rozhodnutia súdu obžalovaný uhradil väčšinu dlžného výživného, súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní troch mesiacov a výkon tohto trestu obžalovanému odložil na skúšobnú dobu 15 mesiacov, čo je skúšobná doba pri dolnej hranici zákonného rozpätia. Počas skúšobnej doby sa obžalovaný nesmie dopustiť úmyselnej trestnej činnosti, v opačnom prípade by hrozilo, že môže vykonať podmienene odložený trest v trvaní 3 mesiace vo výkone trestu. Podľa názoru súdu takto uložený trest dostatočne vystihuje spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovaného a ide o trest ktorý splní prevýchovný a represívny účel trestu.

Poučenie:

proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní, odo dňa jeho vyhlásenia, cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.